31968R1612

NARIADENIE RADY (EHS) č. 1612/68
z 15. októbra 1968
o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva

RADA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, najmä na jej článok 49,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ([1]),

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ([2]),

keďže najneskôr do konca prechodného obdobia by sa mala zabezpečiť sloboda pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva; keďže dosiahnutie tohto cieľa predpokladá odstránenie akejkoľvek diskriminácie založenej na štátnej príslušnosti medzi pracovníkmi členských štátov pokiaľ ide o zamestnávanie, odmeňovanie a ostatné pracovné podmienky, ako aj práva týchto pracovníkov voľne sa pohybovať v rámci spoločenstva za účelom výkonu zamestnania s výhradou akýchkoľvek obmedzení opodstatnených z dôvodov verejnej politiky, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia;

keďže, predovšetkým z dôvodu skorého založenia colnej únie a s cieľom zabezpečiť súbežné dobudovanie hlavných základov spoločenstva, by sa mali prijať ustanovenia, ktoré by umožnili dosiahnuť ciele ustanovené v článkoch 48 a 49 zmluvy v oblasti slobody pohybu, a zdokonaliť opatrenia postupne prijímané na základe nariadenia č. 15 ([3]) o prvých opatreniach na dosiahnutie slobody pohybu a na základe nariadenia Rady č. 38/54/EHS ([4]) z 25. marca 1964 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva;

keďže sloboda pohybu je základným právom pracovníkov a ich rodín; keďže mobilita pracovných síl v rámci spoločenstva musí byť jedným zo spôsobov, ktorými sa pracovníkovi zaručuje možnosť zlepšiť si svoje životné a pracovné podmienky a podporiť jeho spoločenský postup, pričom zároveň pomáha uspokojiť požiadavky ekonomík členských štátov; keďže by sa malo potvrdiť právo všetkých pracovníkov v členských štátoch vykonávať činnosť podľa vlastnej voľby v rámci spoločenstva;

keďže toto právo musia požívať bez diskriminácie stáli pracovníci, sezónni pracovníci, cezhraniční pracovníci a tí, ktorí vykonávajú činnosť za účelom poskytovania služieb;

keďže právo na slobodu pohybu, ak sa má uplatňovať objektívne, slobodne a dôstojne, si vyžaduje, aby sa skutočne aj právne zabezpečilo rovnaké zaobchádzanie vo všetkých otázkach súvisiacich so samotným výkonom zamestnania a v možnosti prístupu k ubytovaniu a tiež odstránili prekážky mobility pracovníkov, najmä pokiaľ ide o právo pracovníka, aby ho sprevádzala jeho rodina, a o podmienky integrácie tejto rodiny v hostiteľskej krajine;

keďže zásada zákazu diskriminácie pracovníkov spoločenstva si vyžaduje, aby všetci štátni príslušníci členských štátov mali rovnakú prednosť pokiaľ ide o zamestnanie, akú majú vlastní pracovníci daného členského štátu;

keďže treba posilniť mechanizmus obsadzovania voľných miest, predovšetkým podporou priamej spolupráce medzi centrálnymi službami zamestnanosti a tiež medzi regionálnymi službami ako aj rozširovaním a koordináciou výmeny informácií, aby sa všeobecne zabezpečila presnejšia predstava o trhu práce; keďže pracovníci, ktorí sa chcú presťahovať, by mali byť takisto pravidelne informovaní o životných a pracovných podmienkach; a keďže by sa mali navyše zabezpečiť opatrenia pre prípad, že členský štát má alebo predpokladá problémy na svojom trhu práce, ktoré by mohli vážne ohroziť životnú úroveň a mieru zamestnanosti v nie-

([1]) Ú. v. ES č. 268, 6.11.1967, s. 9.
([2]) Ú. v. ES č. 298, 7.12.1967, s. 10.
([3]) Ú. v. ES č. 57, 26.8.1961, s. 1073/61.
([4]) Ú. v. ES č. 62, 17.4.1964, s. 965/64.

ktorom regióne alebo odvetví; keďže na tento účel treba na prvom mieste použiť metódu výmeny informácií s cieľom odradiť pracovníkov od presunu do takéhoto regiónu alebo odvetvia s tým, že v prípade potreby by výsledky tejto výmeny informácií mohlo zlepšiť dočasné pozastavenie vyššie uvedeného mechanizmu, pričom všetky rozhodnutia tohto druhu by sa mali prijímať na úrovni spoločenstva;

keďže medzi slobodou pohybu pracovníkov, zamestnaním a odbornou prípravou je úzka nadväznosť, najmä ak odborná príprava má za cieľ umožniť pracovníkom uchádzať sa o ponúkané zamestnanie v iných regiónoch spoločenstva; keďže táto nadväznosť nabáda k tomu, aby sa problémy vznikajúce v tejto súvislosti neposudzovali oddelene, ale považovali sa za vzájomne závislé, aj s prihliadnutím na problémy zamestnanosti na regionálnej úrovni; a keďže v dôsledku toho je potrebné usmerňovať snahy členských štátov ku koordinácii ich politík zamestnanosti na úrovni spoločenstva;

keďže rozhodnutím z 15. októbra 1968 [1] sa články 48 a 49 zmluvy ako aj opatrenia prijaté na ich vykonanie vzťahujú aj na francúzske zámorské departementy,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

ČASŤ I

ZAMESTNANIE A RODINY PRACOVNÍKOV

HLAVA I

Prístup k zamestnaniu

Článok 1

1. Každý štátny príslušník členského štátu, bez ohľadu na jeho bydlisko, má právo na prístup k zamestnaniu a jeho výkon na území iného členského štátu v súlade s ustanoveniami zákona, iného právneho predpisu alebo správneho opatrenia o zamestnávaní štátnych príslušníkov tohto štátu.

2. Štátny príslušník členského štátu má predovšetkým právo prijať zamestnanie na území iného členského štátu s rovnakou prednosťou ako štátni príslušníci tohto štátu.

Článok 2

Ktorýkoľvek štátny príslušník členského štátu si môže s ktorýmkoľvek zamestnávateľom vykonávajúcim činnosť na území členského štátu vymeniť žiadosť o zamestnanie a ponuku zamestnania a spoločne môžu uzavrieť a plniť pracovnú zmluvu v súlade s platnými ustanoveniami zákona, iného právneho predpisu alebo správneho opatrenia bez toho, aby z nich vyplývala akákoľvek diskriminácia.

Článok 3

1. V súlade s týmto nariadením sa nepoužijú ustanovenia zákona, iného právneho predpisu alebo správneho opatrenia, prípadne správne postupy členského štátu:

— ak obmedzujú žiadosť o zamestnanie a ponuku zamestnania alebo právo prístupu štátnych príslušníkov iného členského štátu k zamestnaniu a jeho výkonu, prípadne ak s tým spájajú podmienky, ktoré neuplatňujú na vlastných štátnych príslušníkov, alebo

— ak ich výlučným alebo zásadným cieľom alebo účinkom je zabrániť štátnym príslušníkom iných členských štátov získať ponúkané zamestnanie, aj keď sa ich uplatňovanie neviaže na štátnu príslušnosť.

Toto ustanovenie sa nevzťahuje na podmienky, ktoré sa týkajú jazykových znalostí požadovaných z dôvodu charakteru miesta, ktoré má byť obsadené.

2. Právne a správne predpisy alebo postupy členského štátu uvedené v prvom pododseku odseku 1 zahŕňajú najmä tie, ktoré:

a) predpisujú osobitný postup pri prijímaní cudzincov do zamestnania;

b) obmedzujú inzerciu voľných pracovných miest v tlači alebo inom médiu, alebo ju podmieňujú inými požiadavkami, ako sú tie, ktoré uplatňujú vo vzťahu k zamestnávateľom vykonávajúcim svoju činnosť na území tohto členského štátu;

c) podmieňujú prístup k zamestnaniu zaevidovaním sa na úradoch práce, alebo bránia prijatiu jednotlivých pracovníkov, ak ide o osoby, ktoré nemajú bydlisko na území daného štátu.

Článok 4

1. Ustanovenia zákona, iného právneho predpisu alebo správneho opatrenia členských štátov, ktoré číselne alebo percentuálne obmedzujú zamestnávanie cudzincov v ktoromkoľvek podniku, odvetví alebo regióne, prípadne na celoštátnej úrovni, sa nepoužijú na štátnych príslušníkov ostatných členských štátov.

[1] Ú. v. ES L 257, 19.10.1968, s. 1.

2. Ak sa v členskom štáte poskytnutie akejkoľvek výhody podniku podmieňuje minimálnym percentom zamestnávaných vlastných pracovníkov, štátni príslušníci iných členských štátov sa na tieto účely považujú za vlastných pracovníkov, pokiaľ ustanovenia smernice Rady z 15. októbra 1963 [1] neustanovujú inak.

Článok 5

Štátnemu príslušníkovi členského štátu, ktorý sa uchádza o zamestnanie na území iného členského štátu, poskytnú úrady práce v tomto štáte rovnakú pomoc, akú poskytujú vlastným štátnym príslušníkom, ktorí sa uchádzajú o zamestnanie.

Článok 6

1. Zamestnanie a pridelenie miesta štátnemu príslušníkovi jedného členského štátu v inom členskom štáte nie je závislé od zdravotných, odborných ani iných kritérií, ktoré sú diskriminačné z dôvodu štátnej príslušnosti v porovnaní s kritériami uplatňovanými na štátnych príslušníkov iného členského štátu, ktorí chcú vykonávať rovnakú činnosť.

2. Avšak štátny príslušník, ktorý dostal menovitú ponuku od zamestnávateľa v inom členskom štáte, ako je štát, ktorého je štátnym príslušníkom, sa môže podrobiť testu odborných schopností, ak to zamestnávateľ vo svojej ponuke zamestnania výslovne požaduje.

HLAVA II

Zamestnanie a rovnosť zaobchádzania

Článok 7

1. S pracovníkom, ktorý je štátnym príslušníkom členského štátu, sa na území iného členského štátu nesmie z dôvodu jeho štátnej príslušnosti zaobchádzať inak ako s vlastnými pracovníkmi, pokiaľ ide o podmienky zamestnania a pracovné podmienky, najmä odmeňovanie, prepustenie, a ak by sa stal nezamestnaným, opätovné začlenenie do práce alebo zamestnania.

2. Takýto pracovník požíva rovnaké sociálne a daňové výhody ako vlastní pracovníci.

3. Taktiež má na základe rovnakého práva a za rovnakých podmienok ako vlastní pracovníci prístup k príprave v odborných školách a rekvalifikačných strediskách.

4. Každá klauzula kolektívnej alebo individuálnej zmluvy alebo akejkoľvek inej kolektívnej úpravy týkajúcej sa prístupu k zamestnaniu, výkonu zamestnania, odmeňovania a ďalších pracovných podmienok alebo prepustenia je neplatná, ak ustanovuje alebo povoľuje diskriminačné podmienky vo vzťahu k pracovníkom, ktorí sú štátnymi príslušníkmi iných členských štátov.

Článok 8

1. Pracovník, ktorý je štátnym príslušníkom členského štátu, a ktorý je zamestnaný na území iného členského štátu, požíva rovnosť v zaobchádzaní pokiaľ ide o členstvo v odboroch a výkon s ním súvisiacich práv vrátane hlasovacieho práva; môže byť vylúčený z účasti na riadení inštitúcií upravených verejným právom a z vykonávania funkcie upravenej verejným právom. Ďalej má právo stať sa členom orgánov zastupujúcich pracovníkov v podniku. Ustanovenia tohto článku nemajú vplyv na zákony alebo iné právne predpisy v niektorých členských štátoch, ktoré pracovníkom prichádzajúcim z iných členských štátov poskytujú širšie práva.

2. Rada tento článok znova preskúma na základe návrhu, ktorý jej najneskôr do dvoch rokov predloží Komisia.

Článok 9

1. Pracovník, ktorý je štátnym príslušníkom členského štátu a je zamestnaný na území iného členského štátu, má všetky práva a výhody poskytované vlastným pracovníkom vo veciach ubytovania, vrátane vlastníctva ubytovania, ktoré potrebuje.

2. Takýto pracovník má rovnaké právo ako vlastní štátni príslušníci zapísať sa do zoznamu žiadateľov o ubytovanie v regióne, kde je zamestnaný, pokiaľ takéto zoznamy existujú; požíva z toho vyplývajúce výhody a práva.

Ak jeho rodina zostala v štáte, z ktorého prišiel, považuje sa jeho rodina na uvedený účel za rodinu žijúcu v tomto regióne, ak sa podobný predpoklad vzťahuje na vlastných pracovníkov.

[1] Ú. v. ES č. 159, 2.11.1963, s. 2661/63.

HLAVA III

Rodiny pracovníkov

Článok 10

1. Spolu s pracovníkom, ktorý je štátnym príslušníkom jedného členského štátu a je zamestnaný na území iného členského štátu, majú bez ohľadu na svoju štátnu príslušnosť právo usadiť sa:

a) jeho manželka/jej manžel a potomkovia, ak majú menej ako 21 rokov alebo sú závislými osobami,

b) závislí príbuzní pracovníka/pracovníčky a jeho manželky/manžela vo vzostupnej línii.

2. Členské štáty uľahčia prijatie každého rodinného príslušníka, ktorý nepodlieha ustanoveniam odseku 1, ak je závislou osobou vyššie uvedeného pracovníka alebo ak s ním žije v spoločnej domácnosti v štáte, odkiaľ prišiel.

3. Na účely odsekov 1 a 2 musí mať pracovník pre svoju rodinu k dispozícii také ubytovanie, aké zodpovedá bežným požiadavkám vlastných pracovníkov v regióne, kde je zamestnaný; toto ustanovenie však nesmie viesť k diskriminácii medzi vlastnými pracovníkmi a pracovníkmi z ostatných členských štátov.

Článok 11

Ak štátny príslušník členského štátu vykonáva zamestnanie alebo samostatnú zárobkovú činnosť na území iného členského štátu, jeho manželka/jej manžel a jeho deti mladšie ako 21 rokov alebo od neho závislé majú právo na prístup k zamestnaniu na celom území toho istého štátu a to aj vtedy, keď nie sú štátnymi príslušníkmi ani jedného z členských štátov.

Článok 12

Deti štátneho príslušníka členského štátu, ktorý je alebo bol zamestnaný na území iného členského štátu, sa prijímajú na všeobecnovzdelávacie, učňovské a odborné štúdium v tomto štáte za rovnakých podmienok ako štátni príslušníci tohto štátu, ak tieto deti majú bydlisko na jeho území.

Členské štáty podporia všetky snahy, aby týmto deťom umožnili navštevovať uvedené štúdium za čo najlepších podmienok.

ČASŤ II

OBSADZOVANIE VOĽNÝCH PRACOVNÝCH MIEST A VYBAVOVANIE ŽIADOSTÍ O ZAMESTNANIE

HLAVA I

Spolupráca medzi členskými štátmi a s Komisiou

Článok 13

1. Členské štáty alebo Komisia podnietia alebo spoločne vypracujú akúkoľvek štúdiu o zamestnanosti alebo nezamestnanosti, ktorú pokladajú za potrebnú na zabezpečenie slobody pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva.

Centrálne služby zamestnanosti členských štátov navzájom medzi sebou a s Komisiou úzko spolupracujú s cieľom spoločne postupovať pri obsadzovaní voľných pracovných miest a vybavovaní žiadostí o zamestnanie v rámci spoločenstva a následnom umiestňovaní pracovníkov do zamestnania.

2. Členské štáty na tento účel ustanovia špecializované služby, ktoré poveria úlohou organizovať prácu vo vyššie uvedených oblastiach a spolupracovať navzájom medzi sebou ako aj s útvarmi Komisie.

Členské štáty oznámia Komisii každú zmenu v ustanovení týchto služieb; Komisia uverejní podrobné údaje pre informáciu v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

Článok 14

1. Členské štáty predložia Komisii informácie o problémoch vznikajúcich v súvislosti so slobodou pohybu a zamestnávaním pracovníkov a podrobný popis stavu a vývoja zamestnanosti podľa regiónov a odborov činnosti.

2. Komisia v spolupráci s Technickým výborom určí spôsob, akým sa majú zostaviť informácie uvedené v odseku 1, a intervaly, v akých sa budú oznamovať. Pri posudzovaní situácie na vlastnom trhu práce členské štáty použijú jednotné kritériá ustanovené Komisiou v súlade s výsledkami práce Technického výboru, vykonanej v nadväznosti na článok 33 písm. d) po získaní stanoviska Poradného výboru.

3. V súlade s postupom ustanoveným Komisiou po dohode s Technickým výborom špecializovaná služba každého členského štátu zašle špecializovaným službám ostatných členských štátov a Európskemu úradu pre koordináciu informácií o životných a pracovných podmienkach a stave na trhu práce, ktoré by mohli usmerniť pracovníkov z ostatných členských štátov. Tieto informácie sa budú pravidelne aktualizovať.

Špecializované služby ostatných členských štátov zabezpečia rozšírenie týchto informácií predovšetkým ich rozposlaním príslušným službám zamestnanosti a všetkými vhodnými komunikačnými prostriedkami na informovanie príslušných pracovníkov.

HLAVA II

Spôsob obsadzovania voľných pracovných miest

Článok 15

1. Špecializovaná služba každého členského štátu najmenej raz mesačne zašle špecializovaným službám ostatných členských štátov a Európskemu úradu pre koordináciu výkaz s informáciami členenými podľa povolaní a regiónov:

a) o voľných pracovných miestach, ktoré neobsadili alebo ktoré pravdepodobne neobsadia pracovnými silami z domáceho trhu práce;

b) o uchádzačoch o zamestnanie, ktorí vyhlásili, že sú skutočne pripravení a schopní prijať zamestnanie v inej krajine.

Špecializovaná služba každého členského štátu poskytne tieto informácie príslušným úradom práce a agentúram sprostredkujúcim zamestnanie.

2. Výkazy uvedené v odseku 1 sa do osemnástich mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia rozpošlú podľa jednotného systému, ktorý vypracuje Európsky úrad pre koordináciu v spolupráci s Technickým výborom.

Článok 16

1. Každé voľné pracovné miesto, ktoré sa oznámi službám zamestnanosti členského štátu, a ktoré nie je možné obsadiť pracovníkmi z vlastného trhu práce, a ktoré na základe výkazov uvedených v článku 15 možno obsadiť v rámci spoločenstva, sa oznámi príslušným službám zamestnanosti členského štátu, ktorý uviedol, že má k dispozícii pracovné sily v rovnakom povolaní.

2. Tieto služby oznámia službám prvého členského štátu podrobnosti o vhodných žiadostiach o zamestnanie. V lehote do 18 dní od prijatia oznámenia o voľnom pracovnom mieste službami druhého členského štátu sa tieto žiadosti poskytnú zamestnávateľom s rovnakou prednosťou, aká je poskytovaná vlastným pracovníkom pred štátnymi príslušníkmi nečlenských štátov. Počas vyššie uvedenej lehoty budú nečlenské štáty informované o voľných pracovných miestach len vtedy, ak podľa názoru členského štátu, v ktorom sú tieto voľné pracovné miesta k dispozícii, nie je na povolania zodpovedajúce týmto voľným pracovným miestam k dispozícii dostatok pracovníkov, ktorí sú štátnymi príslušníkmi členských štátov.

3. Ustanovenia odseku 1 sa nevzťahujú na voľné pracovné miesta ponúkané pracovníkom, ktorí sú štátnymi príslušníkmi nečlenských štátov, ak:

a) sa zamestnanie ponúka menovite konkrétnemu pracovníkovi a má osobitný charakter vzhľadom na:

i) požiadavku osobitnej kvalifikácie alebo dôvernú povahu ponúkaného miesta, alebo predchádzajúce pracovné vzťahy;

ii) existenciu príbuzenských vzťahov medzi zamestnávateľom a pracovníkom, o ktorého žiada, alebo medzi týmto pracovníkom a pracovníkom, ktorý je v podniku riadne zamestnaný aspoň jeden rok.

Body i) a ii) sa uplatňujú v súlade s ustanoveniami uvedenými v prílohe;

b) sú tieto voľné pracovné miesta určené pre homogénne skupiny sezónnych pracovníkov, z ktorých aspoň jednému bolo menovite ponúknuté voľné pracovné miesto;

c) tieto voľné pracovné miesta ponúkajú zamestnávatelia pracovníkom s pobytom v susediacich oblastiach priľahlých k hranici medzi členským štátom a nečlenským štátom;

d) zamestnávateľ ponúka voľné pracovné miesta výslovne pracovníkom z nečlenských štátov z dôvodov spojených s plynulým fungovaním podniku, ak služby zamestnanosti, ktoré konali s cieľom zabezpečiť zamestnanie vlastných pracovníkov alebo pracovníkov z iných členských štátov spoločenstva, dospeli k názoru, že tieto dôvody sú opodstatnené.

Článok 17

1. Ustanovenia článku 16 vykonávajú špecializované služby. Pokiaľ ich však splnomocnili centrálne služby a pokiaľ to umožňuje organizácia služieb zamestnanosti členského štátu a používané techniky umiestňovania pracovníkov:

a) regionálne služby zamestnanosti členských štátov:

i) priamo sprostredkovávajú a obsadzujú voľné pracovné miesta na základe výkazov uvedených v článku 15, ktoré sú východiskom pre primerané opatrenia;

ii) nadväzujú priame vzťahy na obsadenie voľných pracovných miest:

— ak ide o voľné pracovné miesto menovite ponúknuté konkrétnemu pracovníkovi,

— pri jednotlivých žiadostiach o zamestnanie zaslaných buď konkrétnej službe zamestnanosti alebo zamestnávateľovi, ktorý vykonáva svoju činnosť v regióne patriacom pod pôsobnosť tejto služby,

— ak obsadzovanie voľných pracovných miest sa týka sezónnych pracovníkov, ktorých treba v čo najkratšom čase prijať;

b) služby dvoch alebo viacerých členských štátov, ktoré sú miestne príslušné pre pohraničné regióny, si pravidelne vymieňajú informácie o voľných pracovných miestach a nevybavených žiadostiach o zamestnanie v ich oblasti a konajúc v súlade s postupmi dohodnutými s ostatnými službami zamestnanosti v ich krajinách priamo sprostredkovávajú a vybavujú voľné pracovné miesta a žiadosti o zamestnanie;

c) oficiálne služby zamestnanosti, ktoré sa zameriavajú na určité povolania alebo osobitné kategórie osôb, navzájom priamo spolupracujú.

2. Príslušné členské štáty poskytnú Komisii zoznam vypracovaný na základe vzájomnej súčinnosti služieb uvedených v odseku 1; Komisia tento zoznam a všetky jeho zmeny uverejní v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

Článok 18

Prijatie postupov pri prijímaní do zamestnania, uplatňovaných vykonávajúcimi orgánmi ustanovenými podľa zmlúv uzavretých medzi dvoma alebo viacerými členskými štátmi, nie je povinné.

HLAVA III

Opatrenia na kontrolu rovnováhy trhu práce

Článok 19

1. Na základe správy Komisie, vypracovanej podľa informácií poskytnutých členskými štátmi, členské štáty a Komisia dvakrát ročne spoločne analyzujú:

— výsledky dohodnutých postupov spoločenstva pri obsadzovaní voľných pracovných miest,

— počet umiestnení štátnych príslušníkov nečlenských štátov,

— predvídateľný vývoj situácie na trhu práce, a pokiaľ je to možné, pohyby pracovných síl v rámci spoločenstva.

2. Členské štáty spolu s Komisiou preskúmajú všetky možnosti, ako pri obsadzovaní voľných pracovných miest zabezpečiť prednosť štátnym príslušníkom členských štátov tak, aby sa v rámci spoločenstva dosiahla rovnováha medzi voľnými pracovnými miestami a žiadosťami o zamestnanie. Na tento účel prijmú všetky potrebné opatrenia.

Článok 20

1. Ak členský štát má alebo očakáva problémy na svojom trhu práce, ktoré by mohli vážne ohroziť životnú úroveň alebo mieru zamestnanosti v danom regióne alebo danom povolaní, informuje o tom Komisiu a ostatné členské štáty a poskytne im všetky dostupné údaje.

2. Členské štáty a Komisia prijmú všetky vhodné opatrenia na informovanie pracovníkov spoločenstva o tom, že sa nemajú uchádzať o zamestnanie v tomto regióne alebo povolaní.

3. Bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie zmluvy a k nej pripojených protokolov, členský štát uvedený v odseku 1 môže požiadať Komisiu, aby vyhlásila, že na obnovenie obvyklej situácie v danom regióne alebo povolaní by sa malo čiastočne alebo úplne pozastaviť používanie obsadzovania voľných pracovných miest podľa článkov 15, 16 a 17.

Komisia rozhodne o tomto pozastavení a o jeho trvaní najneskôr do dvoch týždňov odo dňa prijatia takej žiadosti. Každý členský štát môže v rámci prekluzívnej lehoty dvoch týždňov požiadať

Radu, aby takéto rozhodnutie zrušila alebo pozmenila. Rada začne konať o takýchto žiadostiach do dvoch týždňov.

4. Ak dôjde k uvedenému pozastaveniu, služby zamestnanosti ostatných členských štátov, ktoré oznámili, že majú voľných pracovníkov, nepodniknú žiadne kroky na obsadenie voľných pracovných miest, ktoré im priamo oznámili zamestnávatelia členských štátov uvedených v odseku 1.

HLAVA IV

Európsky úrad pre koordináciu

Článok 21

Hlavnou úlohou Európskeho úradu pre koordináciu voľných pracovných miest a žiadostí o zamestnanie zriadeného pri Komisii (v tomto nariadení sa uvádza ako „Európsky úrad pre koordináciu“) je podporovať obsadzovanie voľných pracovných miest na úrovni spoločenstva. Je zodpovedný predovšetkým za všetky technické úlohy, ktoré na základe ustanovení tohto nariadenia pripadajú v tejto oblasti Komisii, najmä za pomoc vnútroštátnym službám zamestnanosti.

Európsky úrad pre koordináciu zhromažďuje informácie uvedené v článkoch 14 a 15 a údaje vyplývajúce zo štúdií a prieskumov vykonaných v súlade s článkom 13, aby sa na svetlo dostali všetky užitočné fakty týkajúce sa predvídateľného vývoja na trhu práce spoločenstva; tieto fakty oznamuje špecializovaným službám členských štátov a Poradnému a Technickému výboru.

Článok 22

1. Európsky úrad pre koordináciu zodpovedá predovšetkým za:

a) koordináciu praktických opatrení potrebných na obsadzovanie voľných pracovných miest na úrovni spoločenstva a za analýzu z toho vyplývajúceho pohybu pracovníkov;

b) prispievanie k dosiahnutiu týchto cieľov tým, že v spolupráci s Technickým výborom uplatňuje spoločné postupy na správnej a technickej úrovni;

c) to, že v prípade osobitnej potreby a po dohode so špecializovanými službami sprostredkuje ponuky voľných pracovných miest so žiadosťami o zamestnanie a požiada špecializované služby o ich vybavenie.

2. Európsky úrad pre koordináciu postupuje špecializovaným službám informácie o voľných pracovných miestach a žiadosti o zamestnanie, ktoré boli zaslané priamo Komisii, špecializované služby ho informujú o ich ďalšom spracovaní.

Článok 23

Komisia môže po dohode s príslušným úradom každého členského štátu a v súlade s podmienkami a postupmi, ktoré určí na základe stanoviska Technického výboru, organizovať návštevy a služobné pobyty pracovníkov úradov ostatných členských štátov a zabezpečovať odborné programy pre špecializovaných pracovníkov.

ČASŤ III

VÝBORY NA ZABEZPEČENIE ÚZKEJ SPOLUPRÁCE MEDZI ČLENSKÝMI ŠTÁTMI VO VECIACH SÚVISIACICH SO SLOBODOU POHYBU PRACOVNÍKOV A ICH ZAMESTNÁVANIA

HLAVA I

Poradný výbor

Článok 24

Poradný výbor zodpovedá za pomoc Komisii pri posudzovaní všetkých otázok vyplývajúcich z uplatňovania zmluvy a za opatrenia prijaté na jej vykonanie vo veciach súvisiacich so slobodou pohybu pracovníkov a ich zamestnávaním.

Článok 25

Poradný výbor zodpovedá najmä za:

a) posudzovanie problémov súvisiacich so slobodou pohybu a zamestnávaním v rámci vnútroštátnej politiky pracovných síl s cieľom koordinovať politiku zamestnanosti členských štátov na úrovni spoločenstva a tým prispievať k rozvoju hospodárstva a zlepšeniu rovnováhy na trhu práce;

b) všeobecné hodnotenie účinkov vykonávania tohto nariadenia a všetkých doplňujúcich opatrení;

c) predkladanie zdôvodnených návrhov na zmenu a doplnenie tohto nariadenia Komisii;

d) vypracúvanie zdôvodnených stanovísk o všeobecných alebo zásadných otázkach, a to na žiadosť Komisie alebo z vlastnej iniciatívy, najmä o výmene informácií týkajúcich sa vývoja na trhoch práce, o pohybe pracovníkov medzi členskými štátmi, o programoch alebo opatreniach na rozvoj poradenstva pre voľbu povolania a odbornú prípravu, ktoré môžu rozšíriť možnosti slobody pohybu a zamestnávania, a o všetkých formách pomoci pracovníkom a ich rodinám vrátane sociálnej pomoci a ubytovania pracovníkov.

Článok 26

1. Poradný výbor tvorí po šesť členov z každého členského štátu, z ktorých dvaja zastupujú vládu, dvaja odborové organizácie a dvaja združenia zamestnávateľov.

2. Pre každú kategóriu uvedenú v odseku 1 vymenuje každý členský štát jedného náhradníka.

3. Funkčné obdobie členov a ich náhradníkov je dva roky. Ich vymenovanie možno predĺžiť.

Po uplynutí funkčného obdobia zostávajú členovia a ich náhradníci vo funkcii, kým nie sú nahradení alebo kým nie sú znovu menovaní.

Článok 27

Členov Poradného výboru a ich náhradníkov vymenuje Rada, ktorá sa pri výbere zástupcov odborov a združení zamestnávateľov usiluje o dosiahnutie primeraného zastúpenia jednotlivých dotknutých hospodárskych odvetví vo výbore.

Zoznam členov a ich náhradníkov uverejní Rada pre informáciu v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

Článok 28

Poradnému výboru predsedá člen Komisie alebo jeho náhradník. Predseda nemá hlasovacie právo. Výbor sa schádza najmenej dvakrát ročne. Zvoláva ho predseda z vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť najmenej jednej tretiny členov. Sekretárske služby zabezpečuje výboru Komisia.

Článok 29

Predseda môže pozvať jednotlivcov alebo zástupcov orgánov, ktorí majú rozsiahle skúsenosti v oblasti zamestnávania alebo pohybu pracovníkov, aby sa zúčastnili na zasadaniach výboru ako pozorovatelia alebo experti. Predsedovi môžu pomáhať odborní poradcovia.

Článok 30

1. Výbor je platne uznášaniaschopný, len ak sú prítomné dve tretiny členov.

2. Stanoviská musia byť odôvodnené. Prijímajú sa absolútnou väčšinou platných hlasov; na žiadosť menšiny sa k nim pripojí písomné vyhlásenie o ňou vyjadrených názoroch.

Článok 31

Poradný výbor ustanoví svoje pracovné metódy v rokovacom poriadku, ktorý nadobudne platnosť po tom, ako ho po obdržaní stanoviska Komisie schváli Rada. Na základe rovnakého postupu nadobudne platnosť každá zmena rokovacieho poriadku, pre ktorú sa výbor rozhodne.

HLAVA II

Technický výbor

Článok 32

Technický výbor zodpovedá za pomoc Komisii pri príprave, podpore a následnom zabezpečovaní technických prác a opatrení na vykonávanie tohto nariadenia a všetkých doplňujúcich opatrení.

Článok 33

Technický výbor zodpovedá najmä:

a) za podporu a rozvoj spolupráce medzi príslušnými verejnými orgánmi členských štátov vo všetkých technických otázkach

súvisiacich so slobodou pohybu pracovníkov a ich zamestnávaním;

b) za vypracúvanie postupov pri organizovaní spoločných činností príslušných štátnych orgánov;

c) za uľahčovanie zhromažďovania informácií, ktoré by mohli byť užitočné pre Komisiu a pre štúdium a prieskum, ktorý predpokladá toto nariadenie, a za podporu výmeny informácií a skúseností medzi príslušnými správnymi orgánmi;

d) za skúmanie zbližovania kritérií, prostredníctvom ktorých členské štáty hodnotia stav na svojom trhu práce z technického hľadiska.

Článok 34

1. Technický výbor sa skladá zo zástupcov vlád členských štátov. Každá vláda vymenuje za člena Technického výboru jedného z členov, ktorí ju zastupujú v Poradnom výbore.

2. Každá vláda vymenuje náhradníka spomedzi svojich ostatných zástupcov v Poradnom výbore, z členov alebo náhradníkov.

Článok 35

Technickému výboru predsedá člen Komisie alebo jeho zástupca. Predseda nemá hlasovacie právo. Predsedovi a členom výboru môžu pomáhať odborní poradcovia.

Sekretariát výboru zabezpečuje Komisia.

Článok 36

Návrhy a stanoviská, ktoré prijme Technický výbor, sa predkladajú Komisii a je o nich informovaný Poradný výbor. Ku všetkým návrhom a stanoviskám sa pripojí písomné vyhlásenie o názoroch, ktoré vyjadrili jednotliví členovia Technického výboru, ak o to požiadajú.

Článok 37

Technický výbor určuje svoje pracovné metódy v rokovacom poriadku, ktorý nadobudne platnosť po tom, ako ho po obdržaní stanoviska Komisie schváli Rada. Na základe rovnakého postupu nadobudne platnosť každá zmena rokovacieho poriadku, pre ktorú sa výbor rozhodne.

ČASŤ IV

PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

HLAVA I

Prechodné ustanovenia

Článok 38

Do doby, kým Komisia prijme jednotný systém uvedený v článku 15 odseku 2, Európsky úrad pre koordináciu navrhne opatrenia, ktoré by mohli byť užitočné pre zostavovanie a rozširovanie výkazov uvedených v článku 15 odseku 1.

Článok 39

Rokovací poriadok Poradného výboru a Technického výboru, ktorý je v platnosti v čase nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, zostáva naďalej v platnosti.

Článok 40

Do doby, kým nenadobudnú platnosť opatrenia, ktoré majú prijať členské štáty na vykonanie smernice Rady z 15. októbra 1968 ([1]), a tam, kde podľa opatrení prijatých členskými štátmi na vykonanie smernice Rady z 25. marca 1964 ([2]) je na stanovenie dĺžky povolenia na pobyt a jeho predĺženie potrebné pracovné povolenie ustanovené článkom 22 nariadenia č. 38/64/EHS, sa namiesto tohto pracovného povolenia môže použiť písomné potvrdenie od zamestnávateľa o prijatí do zamestnania alebo potvrdenie o zamestnaní, ktoré udáva dobu zamestnania. Každé písomné potvrdenie od zamestnávateľa alebo potvrdenie

([1]) Ú. v. ES L 257, 19.10.1968, s. 13.
([2]) Ú. v. ES č. 62, 17.4.1964, s. 981/64.

o zamestnaní, ktoré uvádza, že pracovník bol prijatý na dobu neurčitú, má rovnaký účinok ako trvalé pracovné povolenie.

Článok 41

Ak z dôvodu zrušenia pracovného povolenia členský štát už nemôže ďalej zostavovať niektoré štatistiky o zamestnávaní cudzích štátnych príslušníkov, môže na štatistické účely ponechať pracovné povolenie pre štátnych príslušníkov iných členských štátov dovtedy, kým sa nezavedú nové štatistické metódy, najneskôr však do 31. decembra 1969. Pracovné povolenie sa musí vydať automaticky a musí byť platné až do skutočného zrušenia pracovných povolení v tomto členskom štáte.

HLAVA II

Záverečné ustanovenia

Článok 42

1. Týmto nariadením nie sú dotknuté ustanovenia Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva uhlia a ocele, ktoré sa vzťahujú na pracovníkov s uznanou kvalifikáciou na ťažbu uhlia a výrobu ocele, ani na ustanovenia Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, ktoré sa týkajú práva prijať kvalifikované povolanie v oblasti jadrovej energie, ani na ďalšie opatrenia prijaté na vykonanie týchto zmlúv.

Toto nariadenie sa však vzťahuje na kategórie pracovníkov uvedené v prvom pododseku a na ich rodinných príslušníkov, pokiaľ ich právne postavenie neupravujú vyššie uvedené zmluvy alebo opatrenia.

2. Týmto nariadením nie sú dotknuté opatrenia prijaté v súlade s článkom 51 zmluvy.

3. Týmto nariadením nie sú dotknuté ani povinnosti členských štátov, ktoré im vyplývajú z:

— osobitných vzťahov alebo budúcich dohôd s niektorými mimoeurópskymi štátmi alebo územiami založených na inštitucionálnych prepojeniach existujúcich v čase nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, alebo

— dohôd, ktoré existujú v čase nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia s niektorými mimoeurópskymi štátmi alebo územiami, založených na inštitucionálnych prepojeniach medzi nimi.

Pracovníci z takýchto štátov alebo území, ktorí v súlade s týmto ustanovením vykonávajú zamestnanie na území jedného z týchto členských štátov, sa na území ostatných členských štátov nemôžu dovolávať výhod vyplývajúcich z ustanovení tohto nariadenia.

Článok 43

Členské štáty oznámia Komisii pre informáciu znenie vzájomných dohôd, dohovorov alebo dohodnutých postupov v oblasti pracovných síl v čase medzi ich podpisom a nadobudnutím ich platnosti.

Článok 44

Komisia prijme v súlade s týmto nariadením opatrenia na jeho vykonanie. Na tento účel koná v úzkej spolupráci s ústrednými verejnými orgánmi členských štátov.

Článok 45

V súlade s podmienkami stanovenými v zmluve, Komisia predloží Rade návrhy zamerané na zrušenie obmedzení vzťahujúcich sa na prístup k zamestnaniu u pracovníkov, ktorí sú štátnymi príslušníkmi tých členských štátov, v ktorých môže neprítomnosť vzájomného uznávania diplomov, osvedčení alebo iných dokladov o vzdelaní brániť slobode pohybu pracovníkov.

Článok 46

Správne výdavky výborov uvedených v časti III sú zahrnuté do rozpočtu Európskych spoločenstiev v časti, ktorá sa vzťahuje na Komisiu.

Článok 47

Toto nariadenie sa vzťahuje na územie členských štátov a ich štátnych príslušníkov bez toho, aby boli dotknuté články 2, 3, 10 a 11.

Článok 48

Nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia stráca účinnosť nariadenie č. 38/64/EHS.

Toto nariadenie je záväzné vo svojej celistvosti a je priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Luxemburgu 15. októbra 1968

Za Radu

predseda

G. SEDATI

PRÍLOHA

Na účely článku 16 odseku 3 písm. a):

(1) Výraz „osobitná“ označuje vysokú alebo neobvyklú kvalifikáciu a typ práce alebo zamestnania, ktorý vyžaduje špecifické technické vedomosti; vzťahuje sa predovšetkým na predákov sezónnych pracovníkov, najímaných v skupinách.

(2) Výraz „dôverná povaha pracovného miesta“ sa vzťahuje na zamestnanie, ktoré v hostiteľskej krajine zvyčajne zahŕňa osobitné vzťahy dôvery medzi zamestnávateľom a pracovníkom.

(3) Výraz „predchádzajúce pracovné vzťahy“ označuje prípady, keď zamestnávateľ požiada o možnosť zamestnať na území členského štátu pracovníka, ktorého na tom istom území v priebehu predchádzajúcich štyroch rokov už zamestnával najmenej dvanásť mesiacov.

(4) Výraz „príbuzenské vzťahy“ znamená manželské vzťahy alebo príbuzenské vzťahy až do druhého stupňa medzi zamestnávateľom a pracovníkom a prvostupňové príbuzenské vzťahy medzi dvoma pracovníkmi.